

РЕШЕНИЕ

№ 549

гр. ****, 10.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 45 СЪСТАВ, в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА К. ГЕОРГИЕВА**

при участието на секретаря **СИЛВИЯ К. ЗЛАТКОВА**
като разгледа докладваното от **ГЕРГАНА К. ГЕОРГИЕВА** Гражданско дело
№ 20221110168979 по описа за 2022 година

Производството е образувано по предявени от /ФИРМА/ срещу /ФИРМА/ обективно съединени установителни иски с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 411 КЗ, вр. чл. 86 ЗЗД за заплащане на сумата от 624,85 лв., представляваща суброгационно вземане за заплатено застрахователно обезщетение по полица № 0306X0325146/08.09.2017г., за щети по л.а. „*****“, модел „*****“, с рег.№ ***** , причинени при ПТП на 15.09.2017г., включващо и 15 лв. ликвидационни разноси, ведно със законната лихва за периода от 21.09.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, както и мораторна лихва за забава в размер на 190,42 лв. за период от 21.09.2019 г. до 21.09.2022 г.

В исковата молба се твърди, че на 15.09.2017г., около

19:00 часа в гр.****, на кръстовището на ***** и ***** , е настъпило ПТП, предизвикано по вина на водача на лек автомобил „*****“, модел „*“, с рег. № *****, който при маневра завой наляво удря в предната част л.а. „*****“, модел „*****“, с рег.№ *****. Посочва, че между водача на л.а.

„*****“ и ищеца била сключена застраховка „Каско на МПС“ и „Злополука“, застрахователна полица № 0306X0325146/08.09.2017г., валидна към датата на настъпване на ПТП, по която е била образувана щета № 10117030107655 по повод настъпилото застрахователно събитие. Ищецът излага, че след извършена оценка на щетите е било определено застрахователно обезщетение в размер от 609,85 лв., което е заплатил на собственика на застрахователни услуги с преводно нареждане на 01.12.2017 г. Твърди, че за лек автомобил „*****“, модел „*“, с рег. № *****, е била сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите при ответника, с валидно застрахователно покритие към датата на ПТП, поради което на основание чл. 411 КЗ е придобил регресно вземане срещу последния за възстановяване на изплатеното застрахователно обезщетение и направените ликвидационни разноски за определянето му в размер от 15, 00 лв. Твърди, че е предявил регресната си претенция в общ размер от 624,85 лв. с покана до ответника, който обаче не е заплатил дължимата сума, поради което ищецът подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410

ТПК срещу ответника. В тази връзка било образувано ч. гр д. № 51319 /2022 г. по описа на СРС, 45 с-в, по което била издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ТПК за посочената сума. В срока по чл. 414, ал. 2 ТПК ответникът възразил срещу дължимостта на вземанията, поради което за ищеца се породил правен интерес от предявяване на настоящите установителни искове. Прави искане за присъждане на сторените разноси по делото.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е подал отговор на исковата молба, с който оспорва исковите претенции. Оспорва механизма на ПТП, причинно следствената връзка между ПТП и вредите. Счита, че вина за настъпване на ПТП е на водача, застрахован при ищеца, тъй като се е движел зад МПС „*****“ и поради неспазване на необходимата дистанция с движещото се пред него МПС е настъпил удар в задната лява част на л.а. „*****“.Оспорва исковете и по размер. Моли за отхвърлянето им.

В съдебно заседание ищецът /ФИРМА/, редовно призован, се представлява от юрисконсулт В., която поддържа исковата молба и моли за уважаване на исковете

Ответникът /ФИРМА/, редовно призован, в открито съдебно заседание, не изпраща представител.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателствата, и

по свое вътрешно убеждение на основание чл. 12 от ГПК, намира от фактическа и правна страна следното:

По предявения иск с правно основание чл. 411 от КЗ спорното материално право се обуславя от възникването на следните материално-правни предпоставки: 1) валидно възникнало застрахователно правоотношение; 2) установяване на настъпването на покрит от застрахователния договор застрахователен риск; 3) механизма на ПТП и вида на вредите, възникнали в причинна връзка с ПТП, в това число отговорността на делинквента, застрахован при ответното дружество по силата на застраховка „Гражданска отговорност“, 4) изплащане на застрахователно обезщетение и размера му.

Исковете са допустими, като предявени от надлежна страна в полза на която е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение от 26.10.2022г. в производството по ч.гр.д. № 51319/2022г. по описа на СРС, 45-ти състав, в срока по чл. 415 от ГПК, при подадено в срока по чл. 414 от ГПК от ответника възражение.

От представената по делото на л.20 застрахователна полица № 0306X0325146/08.09.2017г., се установява, че между собственика на л.а. „*****“ с ДК № ***** и ищцовото дружество е сключена застраховка „Каско“ и „Злополука“, по силата на която ищецът срещу застрахователна премия е поел риска от причиняване на щети на застрахования при него автомобил. Полицата е с

валидност към датата на ПТП. Осъществяването на това релевантно за спора обстоятелство не се оспорва от ответника. Съдът с протоколно определение от 03.10.2023г. е отделил като безспорно и обстоятелството, че за л.а. „*****“ с ДК № ***** към датата на ПТП е била валидно сключена с ответното дружество и с покритие застраховка „Гражданска отговорност“.

Спорно в производството е настъпването на ПТП, механизма му, както и дали щетите по л.а. „*****“ са в причинна връзка с ПТП.

По делото е допуснато изслушване на съдебно - автотехническа експертиза. Според експертизата, която съдът кредитира, като съотнася на приетият по делото Двустранен констативен протокол за ПТП от 15.09.2017г. и на показанията на водача на л.а. „*****“ с ДК № ***** – Ц. Т., ПТП е настъпило на 15.09.2017г. когато водача на л.а. „*****“ се движи от кръстовището на ***** в посока към *. Попътно зад него се движи л.а. „*****“ с ДК № *****, управляван от А. М., като в районна на кръстовището двата автомобила предприемат маневра ляв завой. МПС „*****“ предприема изпреварване отлясно на л.а. „*****“ в районна на кръстовището, при което траекториите на двата автомобила се пресичат и настъпва ПТП с материални щети. Вещото лице е посочило, че увредите по л.а. „*****“ от

техническа гледна точка съответстват и са в причинна връзка с механизма на ПТП.

Двустранният констативен протокол за ПТП е частен свидетелстващ документ и като такъв се ползва с обвързваща съда формална доказателствена сила относно удостоверените в него, непосредствено възприети от участниците в ПТП факти, относими за механизма на ПТП каквото удостоверяване е налично в конкретиката на случая, както и относно факта, че удостоверяването изхожда от подписалите протокола лица. Това се потвърди от самите свидетели. Когато фактът, съставлява волеизявление, направено от участник в ПТП, протоколът има доказателствена сила само относно съдържащите се неизгодни факти за лицето, чието изявление се възпроизвежда от съставителя на документа. Това в случая е факта за удостоверената вина за настъпване на ПТП, неизгоден за ответника факт. Ищецът, претендиращ обезщетение във връзка с увреждането, носи тежестта на доказване на механизма на ПТП, поради което той следва да ангажира и други доказателства, когато протоколът за ПТП не удостоверява всички релевантни за механизма на ПТП обстоятелства или преценката им изисква специални познания, които съдът не притежава. В конкретиката на случая ответникът не обори презумпцията, доколкото негова е доказателствената тежест, че водача на застрахования при него автомобил по застраховка „Гражданска отговорност“ няма вина за настъпване на

ПТП. В тази връзка съдът не кредитира показанията на свидетеля А. М., като водач на л.а. „***** **“, че всъщност се бил съгласил с извода на органите на КАТ, че вина за ПТП има той, както и че при завоя наляво свидетелката Т. всъщност си сменила посоката на движение, искала да отиде надясно и се ударила в управлявания от М. автомобил, както и че М. всъщност не изпреварил автомобила, управляван от Т., а само го задминал, за да не задръства кръстовището. Тези показания са в диаметрално несъответствие с изслушаната САТЕ, както и с показанията на свидетелката Т., както и с останалия, прието по делото доказателствен материал. Вещото лице е категорично, че за водача на л.а. „***** **“ ударът е бил предотвратим, ако същият не бе предприел маневра изпреварване отлясно на движещият се пред него автомобил „***** **“, който извод изцяло се споделя от съда.

Установява се от приетото по досието на делото на л.13 и приетата фактура на л.25 осъществяването на релевантния за спора факт, че ищецът е заплатил застрахователно обезщетение в размер на 609,85 лева.

Настоящият съдебен състав счита, че ищецът, чиято е доказателствената тежест в производството, проведе пълно и главно доказване на твърдението си за настъпило застрахователно събитие – ПТП. От съвкупната преценка на събраните писмени доказателства по делото,

показанията на свидетеля Т. и заключението на съдебно-автотехническата експертиза, се установява по безспорен начин, че на 15.09.2017 г. е настъпило ПТП с лек автомобил „*****“ с ДК № *****, чиито водач поради неспазване на дистанция и неправилно изпреварване, като движещ се в необозначената лента за ляв завой вътре в кръстовището, реализира ПТП с движещия се пред него л.а. „*****“, който се е движел в обозначената лента за ляв завой. Както бе посочено по-горе, двустранният протокол за ПТП е частен свидетелстващ документ, ползващ се само с формална доказателствена сила и при наличие на други доказателства, каквито са събрани в настоящото производство, като изслушаната САТЕ и показанията на свидетеля Т., категорично доказват, че вина за настъпване на ПТП има водача на МПС, застраховано при ответника. По гореизложеното съдът приема, че ищецът доказва в производството механизма на ПТП и причинно-следствената връзка между ПТП и вредите.

Не се установява и съпричиняване от водача на процесното ППС за допринасяне на вредоносния резултат. Съгласно чл.51 ал.2 от ЗЗД ако увреденият е допринесъл за настъпването на вредите, обезщетението може да се намали. При определяне размера на обезщетението по реда на чл.51 ал.2 от ЗЗД от значение е наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат, а не и вината на увредения, като в

този смисъл е т.7 от ППВС №17/18.11.63 г. и ТР №88/12.09.62 г. на ОСГК, които са задължителни за съда, както и трайната съдебна практика. Съпричиняване на вредите в настоящият случай ще е налице ако със свое противоправно деяние водача на увреденото МПС, наред с противоправното деяние на делинквента е допринесъл за настъпването на вредоносния резултат. Предвид събраните доказателствата по делото, и доколкото в доказателствена тежест на ответника бе да докаже наличието на противоправно поведение от страна на водача на увреденото МПС, то не се установи такова поведение от негова страна. Ответникът поддържа, че водача на л.а. „*****“, поради неспазване на дистанция е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат, като такова поведение не се установи в производството.

По изложеното съдът намира, че исковата претенция е доказана по основание, а по размер до размера на сумата, посочена в САТЕ от 755,16 лева, която дава заключение, че размера на обезщетението по средни пазарни цени към датата на ПТП, с което се обезщетяват действителните вреди по увреденото МПС е в размер на 755,16 лева с ДДС. На обезщетяване подлежат действителните вреди вследствие ПТП, поради което възраженията на ответника че обезщетението следва да се определи по средни пазарни цени с вложени алтернативни части или съгласно Методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на МПС, приета с Наредба по чл. 504,

ал.2,т.2 от КЗ е неоснователно. Следователно главния иск е доказан до претендирания размер от 609,85 лева. Към тази сума следва да се прибави и сумата от 15,00 лева за ликвидирание на щетата, или иска следва да бъде уважен до пълно предявения размер на сумата от 624,85 лева.

Правото на ищеца да предяви регресната си претенция възниква принципно от момента на заплащане на обезщетението, но за да бъдат постигнати последиците на забавата не е достатъчен само фактът на плащането, а е нужна покана – чл. 84, ал.2 от ЗЗД. С поканата е предвиден тридесетдневен срок за заплащане на обезщетението.

Поканата е получена от ответника на 29.12.2017г.

Следователно тридесетдневеният срок, предвиден в чл. 412 ал.3 от КЗ е изтекъл на 26.01.2018г., а от 27.01.2018г.

ответникът е изпаднал в забава. Лихвата обаче с оглед диспозитивното начало в гражданския процес се претендира от 21.09.2019г. до 21.09.2022г., като изчислена служебно от съда на основание чл. 162 от ГПК върху размера на главничното вземане, лихвата възлиза на пълно предявената сума в размер на 190,42 лева, което обосновава извод и че акцесорната претенция следва да бъде уважена до пълно предявения размер.

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал.1 от ГПК право на разноси се поражда в полза на ищеца. На ищеца в заповедното производство следва да се присъдят разноси в общ размер от 75,00 лева, съгласно представен

от него списък с разноси по чл. 80 от ГПК. В исковото производство ищецът е заплатил държавна такса в размер на 25,00 лева, 200,00 лева за депозит за изслушване на експертиза, 20 лева -депозит за свидетел, като на ищеца следва на основание чл. 78, ал.8 от ГПК, вр. чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 25, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ да му бъде определено юрисконсултско възнаграждение в размер на 200,00 лева, съобразно правната и фактическа сложност на делото и Ц.та на иска. Или на ищеца в исковото производство следва да му се присъдят разноси в общ размер на 445,00 лева.

Така мотивиран, съдът:

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните по предявените от „/ФИРМА/, ЕИК ***** срещу /ФИРМА/, ЕИК *****”, положителни установителни икове с правно основание чл 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 411 КЗ, вр. чл. 86 ЗЗД, че /ФИРМА/ дължи на „/ФИРМА/, сумата в размер на 624,85 лв., представляваща суброгационно вземане за заплатено застрахователно обезщетение по полица № 0306X0325146/08.09.2017г., за щети по л.а. „*****“, модел „*****“, с рег.№ *****”, при реализирано ПТИ

на 15.09.2017г., включващо и 15 лв. ликвидационни разноси, щета № 101 170301 07655, ведно със законната лихва за периода от 21.09.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, сумата в размер на 190,42 лв., представляваща мораторна лихва, за периода от 21.09.2019 г. до 21.09.2022 г. и за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от КЗ в производството по ч.гр.д. № 51319/2022г. по описа на СРС, 45-ти състав.

ОСЪЖДА /ФИРМА/, ЕИК ***, ДА
ЗАПЛАТИ на „/ФИРМА/, ЕИК *****, сумата в
размер на 75,00 лева, деловодни разноси в заповедното
производство на основание чл. 78, ал.1 от ГПК.**

ОСЪЖДА /ФИРМА/, ЕИК ***, ДА
ЗАПЛАТИ на „/ФИРМА/, ЕИК *****, сумата в
размер на 445,00 лева, деловодни разноси в исковото
производство на основание чл. 78, ал.1 от ГПК.**

**Решението подлежи на обжалване пред Софийски
градски съд в двуседмичен срок от съобщаването.**

Съдия при Софийски районен съд: _____